

UZASADNIENIE

Z. Z. (1) wniosła o ustalenie, że pozwany T. S. jest ojcem małoletniego W. Z., urodzonego dnia (...) w O., którego miejscem zamieszkania będzie każdorazowo miejsce zamieszkania matki i będzie on nosił jej nazwisko oraz powierzenie wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnim matce z jednoczesnym ograniczeniem władzy rodzicielskiej ojca do współdecydowania o wyjazdach zagranicznych syna na okres przekraczający 2 miesiące. Dodatkowo w imieniu małoletniego wniosła o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego alimentów w kwocie po 370 zł miesięcznie. Następnie w piśmie procesowym z dnia 18 marca 2016 roku i na terminie posiedzenia w dniu 21 lipca 2016 roku zmodyfikowała żądanie powództwa domagając się orzeczenia aby pozwanemu nie przysługiwała władza rodzicielska, nadania dziecku drugiego imienia K. oraz zasądzenia alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego w kwocie po 500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany jest ojcem małoletniego i nigdy nie negował faktu swojego ojcostwa. Zarzuciła, że pozwany ze względu na swoje przekonania uniemożliwił wykonanie jakichkolwiek badań medycznych przed urodzeniem i po narodzinach dziecka, nie wyrażał zgodny na założenie małoletniemu karty w przychodni, a jego postawa wyklucza możliwość współdecydowania o ewentualnym leczeniu dziecka, szczepieniach i istnieje obawa, że w choroby nie będzie można zadbać prawidłowo o zdrowie małoletniego. Podała, że poza sprzeciwem w zakresie badań medycznych pozwany w żaden sposób nie uczestniczy w życiu syna, nie ma z nim kontaktu i nie łoży na jego utrzymanie. Matka utrzymuje siebie i małoletniego jedynie z kwoty zasiłku macierzyńskiego oraz korzysta z pomocy rodziców, co nie wystarcza na pokrycie wszystkich kosztów.

Pozwany T. S. uznał żądanie powództwa w zakresie ustalenia ojcostwa i domagał się przyznania mu władzy rodzicielskiej nad małoletnim oraz ustalenia miejsca pobytu dziecka przy ojcu. J. wniósł o oddalenie powództwa o alimenty i nadanie dziecku swojego nazwiska, a w braku porozumienia nazwiska dwuczłonowego zgodnie z przepisami.

Podał, że jest odpowiedzialnym ojcem a dziecko do prawidłowego rozwoju potrzebuje obojga rodziców i powinna mu przysługiwać pełnia władzy rodzicielskiej. Ponadto dziecko jest bardziej narażone na negatywne skutki braku udziału rodzica w życiu w sytuacji gdy tym rodzicem jest ojciec i z tego względu miejsce pobytu małoletniego powinno być ustalone przy nim. Zaprzeczył, że sprzeciwiał się badaniom medycznym dziecka zarzucając, że powódka sama bez jakiegokolwiek z nim konsultacji i nie mając nawet fragmentarycznej wiedzy w zakresie badań i zabiegów medycznych jakie były wykonywane na małoletnim podejmowała wszystkie decyzje w tym zakresie. Odnośnie żądania alimentów podał, że ze względu na konieczność uregulowania spraw z dzieckiem musiał zaprzestać prowadzenia działalności gospodarczej i obecnie nie osiąga żadnych dochodów, a podane przez powódkę koszty utrzymania małoletniego są zawyżone i nie zostały udowodnione.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. Z. (1) i T. S. pozostawali w nieformalnym związku począwszy od września - października 2013 roku. Powódka pracowała wówczas jako kelnerka w tawernie w M., gdzie nawiązała znajomość z pozwanym, który przyjechał tam ze znajomymi. Do pierwszego pożycia między stronami doszło w styczniu 2014 roku. Wcześniej w życiu powódki był inny mężczyzna, ale skończyła z nim współżycie na około 2 miesiące przed poznaniem pozwanego. Zaszła w ciążę w lipcu 2014 roku. W okresie koncepcyjnym pozwany był jej jedynym partnerem i razem planowali założyć rodzinę.

W czasie ciąży powódki razem z pozwanym mieszkali za granicą w Chorwacji w mieszkaniu wynajętym przez organizację pozarządowe. Trzy miesiące przed narodzinami dziecka powrócili do Polski i zamieszkali u rodziców Z. Z. (1) w K. a w późniejszym czasie wyprowadzili się do babci powódki w R..

Małoletni W. Z. urodził się (...) w O.. Akt urodzenia został sporządzony w dniu 16 kwietnia 2015 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w O. za numerem (...). W akcie urodzenia jako matka dziecka figuruje Z. Z. (1) a na jej wniosek wpisano imię ojca M. oraz nazwisko Z.. Pozwany dotychczas nie uznał dziecka.

Po urodzeniu małoletniego pozwany przez pewien czas opiekował się dzieckiem, pomagał w jego wychowaniu jednak wzajemne relacje stron zaczęły się pogarszać. Przyczynę nieporozumień stanowiła kwestia odmiennego światopoglądu pozwanego na sprawy związane z wychowaniem syna. Pozwany jeszcze przed porodem sprzeciwiał się wykonaniu przez matkę badania USG, a po narodzinach kategorycznie nie zgadzał się na jakiegokolwiek szczepienia dziecka i nie wyrażał zgody na wykonanie koniecznych badań lekarskich noworodka oraz założenie mu karty w przychodni, gdyż w jego ocenie mogło stanowić to poważne zagrożenie dla życia małoletniego. Był też przeciwnikiem podawania dziecku mlek modyfikowanych i w razie problemów matki z pokarmem wyrażał nawet gotowość wynajęcia innej kobiety, która mogłaby karmić piersią.

Pod koniec lipca 2015 roku po krótkim pobycie z dzieckiem we W. u rodziców pozwanego doszło do rozstania stron.

Powódka powróciła do K., gdzie obecnie mieszka razem z małoletnim w domu swoich rodziców. Pracuje w tawernie w M. jako kelnerka i zarabia około 1600 - 2000 zł miesięcznie. Posiada około 10 000 zł oszczędności. Większość opłat za mieszkanie regulują jej rodzice a powódka w miarę możliwości ich wspomaga oraz robi zakupy dla całej rodziny. Stara się samodzielnie przyrządzać pożywienie dla małoletniego z naturalnych produktów, warzyw i owoców pochodzących z własnego ogrodu. Koszty związane z utrzymaniem małoletniego wynoszą: wyżywienie - około 350 zł miesięcznie, ubranka, bielizna - około 150 zł miesięcznie, akcesoria niemowlęce - około 30 zł miesięcznie, artykuły kosmetyczne i higieniczne, pieluchy - około 80 zł miesięcznie, zabawki, książeczki - około 40 zł miesięcznie, opieka medyczna, witaminy, kremy itp. - około 100 zł miesięcznie.

Razem z małoletnim zajmuje piętro domu rodziców, gdzie jest przygotowywany pokój dla małoletniego. Nie jest z nikim związana, nie posiada innych dzieci.

Małoletni W. jest zdrowym dzieckiem i rozwija się prawidłowo.

Pozwany nie ma stałego miejsca zamieszkania. Według złożonego oświadczenia mieszka w hotelach we W. albo przebywa w Chorwacji, gdzie prowadził działalność gospodarczą w zakresie turystyki. Obecnie nie ma stałego zatrudnienia i utrzymuje się z oszczędności albo doraźnych zleceń. Posiada samochód marki T. (...). Z zawodu jest inżynierem budownictwa i w tej dziedzinie ukończył też studia doktoranckie. Nie był leczony psychiatrycznie. Ostatni raz widział syna w sierpniu 2015 roku. Nie płaci regularnie zasądzonych w postępowaniu zabezpieczającym alimentów, które były egzekwowane w toku postępowania egzekucyjnego.

(dowód: akt urodzenia k. 7, faktury i rachunki k. 54-58, 122-146, 181-206, wniosek egzekucyjny k. 167, pisma k. 168-178, zeznania powódki Z. Z. (1) k. 251-254, zeznania pozwanego T. S. k. 254 - 256)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o ustalenie ojcostwa jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 KRO domniemywa się, że ojcem dziecka jest ten mężczyzna, który obcował z matką dziecka nie dawniej niż w trzechsetnym, a nie później niż w sto osiemdziesiątym pierwszym dniu przed urodzeniem się dziecka.

Bezspornym jest, że T. S. oraz Z. Z. (1) pozostawali w nieformalnym związku i utrzymywali kontakty cielesne. Podczas postępowania nie zostało ujawnione, aby Z. Z. (1) w tym samym czasie obcowała z innymi mężczyznami. Strony planowały ciężę i chciały mieć wspólne dziecko. Ponadto pozwany nie kwestionował faktu swojego ojcostwa i uznał powództwo w tym zakresie. Brak więc jest podstaw do obalenia domniemania o którym mowa w art. 85 § 1 KRO. Mając powyższe na uwadze, Sąd w I punkcie wyroku ustalił, że pozwany T. S. jest ojcem małoletniego W. Z., urodzonego dnia (...) w O..

Powództwo o alimenty zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z treścią art. 133§1 KRO rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczą na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§1 KRO).

Sąd rozstrzygając w przedmiocie wysokości zasądzonych alimentów, miał na uwadze wykazane przez stronę powodową potrzeby małoletniego W., jak również możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego.

Małoletni ma obecnie ponad rok. Nie uczęszcza do żłobka i pozostaje pod opieką matki. Nie ma problemów ze zdrowiem. Jest niemowlakiem i znajduje się w okresie intensywnego wzrostu i rozwoju, w związku z czym niezbędne są wydatki związane z kupnem odzieży, wyżywienia oraz wczesnych materiałów edukacyjnych a jego potrzeby będą stale rosły. Ponadto aktualnie cały trud wychowawczy spoczywa jedynie na matce małoletniego.

Odnosząc się do sytuacji materialnej pozwanego i jego możliwości zarobkowych wskazać należy, że co prawda nie ma on obecnie stałego zatrudnienia, jednakże przy określaniu wysokości zobowiązania alimentacyjnego Sąd bada nie tylko sytuację materialną zobowiązanego, ale także jego możliwości zarobkowe, a te w przypadku pozwanego są bardzo wysokie. Pozwany posiada wykształcenie wyższe w zakresie budownictwa i legitymuje się stopniem naukowym doktora w tym zakresie, co znacznie zwiększa możliwości znalezienia przez niego odpowiedniego zatrudnienia w swoim zawodzie, tym bardziej, że dziedzina budownictwa jest obecnie pożądana. Ponadto pozwany posiada doświadczenie w zakresie organizacji usług turystycznych, jest zdrowym i młodym mężczyzną. Powinien zatem mieć świadomość, że obecnie ma na utrzymaniu małoletniego syna, którego koszty utrzymania będą stale rosły.

Sąd mając powyższe na uwadze, uznał, że kwota zasądzonych alimentów w wysokości po 450 zł przystaje do obecnych potrzeb małoletniego oraz do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. Jednocześnie należy podkreślić, że zasądzone alimenty są udziałem finansowym jedynie jednej strony - ojca - w utrzymaniu małoletniego. Matka małoletniego otacza go troską i codziennym wychowaniem oraz opieką, ale również jest zobowiązana do materialnego udziału w utrzymaniu syna. Sąd zasądził alimenty począwszy od dnia 1 lipca 2016 roku - od tego czasu bowiem pozwany zalega z zapłatą dotychczas ustalonych alimentów (punkt II wyroku).

Natomiast, dalej idące powództwo jako wygórowane podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie VI sentencji.

Ponieważ rodzice małoletniego nie złożyli zgodnych oświadczeń w kwestii jego nazwiska, Sąd zgodnie z dyspozycją art. 89§1 KRO nadał małoletniemu W. nazwisko Z. - S. (punkt III wyroku) i jednocześnie uwzględniając wniosek matki małoletniego na podstawie art. 9 ust. 2 w zw. z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 17 października 2008 roku o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. z 2016 roku, poz. 10 ze zm.) nadał małoletniemu drugie imię K. (punkt IV wyroku).

Zgodnie z treścią art. 93§2 KRO jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd w wyroku ustalającym pochodzenie dziecka może orzec o zawieszeniu, ograniczeniu lub pozbawieniu władzy rodzicielskiej jednego lub obojga rodziców. Przepisy art. 107 i art. 109-111 stosuje się odpowiednio.

Natomiast art. 111§1 KRO stanowi, że jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej. Pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców.

Pozwany obecnie nie interesuje się małoletnim. Ostatni raz widział syna w sierpniu 2015 roku. Do wyegzekwowania należnych alimentów konieczne było wszczęcie egzekucji komorniczej. Niejednokrotnie wykazał się również nieodpowiedzialnym zachowaniem, jeszcze w czasie wzajemnego pożycia stron w nieuzasadniony sposób sprzeciwiając się wykonaniu niezbędnych badań lekarskich i szczepień u małoletniego po porodzie a jego poglądy w tym zakresie, co wykazało postępowanie dowodowe, aktualnie nie uległy zmianie. Zasadne jest zatem twierdzenie

powódki, że ta niezrozumiała postawa pozwanego w sposób istotny mogłaby ograniczyć lub wręcz uniemożliwić w przyszłości należytą i szybką reakcję w razie choroby dziecka, czy nawet wykonanie rutynowych badań, co mogłoby stanowić zagrożenie zdrowia a nawet życia małoletniego.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie Sądu dotychczasowe postępowanie i stanowisko pozwanego, w szczególności nie wypełnianie w żaden sposób funkcji wychowawczych, pozbawione podstaw sprzeciwianie się badaniom lekarskim i szczepieniom małoletniego, a tym samym brak należytej dbałości o jego zdrowie oraz uchylanie się od świadczeń alimentacyjnych stanowi rażące zaniedbywanie obowiązków rodzicielskich i dla dobra dziecka uzasadnia pozbawienie go władzy rodzicielskiej nad małoletnim W. o czym orzeczono jak w punkcie IV wyroku.

Konsekwencją pozbawienia władzy rodzicielskiej pozwanego jest przysługiwanie tej władzy jedynie matce dziecka a tym samym zbędne stało się umieszczenie w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w zakresie ustalenia miejsca pobytu małoletniego, gdyż w takiej sytuacji z mocy prawa miejscem zamieszkania dziecka pozostającego pod władzą rodzicielską jest każdorazowe miejsce zamieszkania tego z rodziców, któremu wyłącznie przysługuje władza rodzicielska (art. 26§1 KC) i rodzic ten samodzielnie może podejmować wszelkie decyzje w tym zakresie.

Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 623 ze zm.) z uwagi na charakter sprawy i obecną sytuację materialną pozwanego Sąd odstąpił od obciążania go kosztami sądowymi (punkt VII wyroku).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności (punkt VIII wyroku).